

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

SUSCRIPCIÓ: Banyoles: 4'50 ptes l'any. - Fora: 7'50 ptes l'any. - Número solt: 20 cèntims. - Número atrassat: 25 cèntims.

REDACCIÓ: PLAÇA TURERS - 17 - 2.^a

ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE LA FONT - 5

Desviacions lamentables

Si tres anys enrera algú hagués dit que, —sota el punt de vista polític— a Banyoles viuríem en aquest maremagum espantós en que vivim avui, ningú no s'ho hauria cregut. Aleshores, tota l'atenció de les forces polítiques sanes, estava concentrada pel desig fèrvid d'esclafar d'una vegada i per sempre, la política caciquista i dictatorial, que tants estralls ha causat a les consciències ciutadanes. Es veia clar que, primer que tot i abans que tot, calia l'arroncamment definitiu d'aquella política, si de debó es volia un resorgiment cívic banyolí. Però, vingueren les eleccions del 12 d'Abril de 1931, i davant l'astorament general de les forces polítiques republicanes i catalanistes, veierem com els elements seguidors de la Lliga Regionalista, renegant de cop i volta de tota la seva actuació pretèrita, en lloc de formar en el bloc d'honor que havia de lluitar contra la política mil vegades blasmada i amb la qual s'havia viscut sempre front a front, els allargava els braços salvadors pactant-hi una aliança electoral, i salvava així d'un naufragi segur i de la desfeta definitiva, precisament a aquells, que havien estat marcats amb tots els estigmes, i presentats a les joves promocions catalanistes, com a enemics irreconciliables que calia destruir pel triomf de Catalunya.

Fou aquell un pecat gravíssim, que nosaltres no perdonarem mai, i que si bé cal reconèixer que ja han purgat bastant, entenem que no ho ha pas estat el suficient. Deixem però, aquest desgraciat episodi de banda, puix que ja no té remei, i anem a una altra qüestió.

Semblava, —i diem semblava, perquè no ha estat així— que l'instint de viure una vida política forta i pletòrica de possibilitats, havia d'aglutinar cohesionant-les estretament davant l'enemic comú, a tots els elements catalanistes i republicans que no havien deixat de comprendre tot el que significaria per la política local l'enfortiment del bloc dretista i amb ell fer possible una victòria que portaria com a conseqüència immediata el retorn a aquells temps oprobiosos del temps de la monarquia que a tots els que els hem viscut i havíem lluitat en contra, ens ha fet estrenyer els punys i enrogir les galtes, de ràbia i de vergonya. Doncs bé, tota aquella experiència dolorosa no ha servit de res, i vivim tranquilets i refiats, amb aquella tranquil·litat que en determinats cassos no obeeix a altres causes que a la inconsciència, i a una vena que es porta damunt dels ulls que no deixa veure res. A què es deguda aquesta situació? A desviacions lamentables i ofuscacions inexplicables, que s'han sofert al donar orientacions polítiques. S'ha confós, i es va persistint en l'error, entre el que ha d'ésser una política local de cara al municipi, i el que es la política de principis generals aplicable al governament de la nació. Per altra banda —i no ens treuràn d'aquí, perquè ho creiem sincera i lleialment— hi ha hagut —al nostre entendre, —naturalment— per part d'alguns, la greu equivocació de volguer fer una política extremista, que no encaixa ni pendrà —almenys per molt temps— amb el temperament banyolí. De la mateixa manera que cada malaltia, per curar-la requereix el seu tractament, cada poble necessita la seva política, i res se'n treu de profitós volguent accelerar el ritme de la seva vida, quan per tots els símptomes, per tots els aspectes i manifestacions, es dedueix que el millor i més segur tractament es aquell que es basa en l'actuació constant però gradual. I aquestes desviacions i equivocacions, han portat al resultat actual, que davant d'un bloc compacte i fort de les dretes no en sabem veure enlloc un altre d'esquerreres.

Les dretes d'avui igual que les d'ahir, viuen amb la preocupació constant que cal vencer les forces esquerranes, i per lograr això, es deixen de banda tots els prejudicis i es prescindeix de tot el que s'ha de prescindir. Les esquerreres s'han oblidat massa de pressa que, primer que tot, el que calia era crear-se un prestigi treballant amb honradessa, bona voluntat i cohesió, per infondre a les masses ciutadanes el convenciment íntim i profund de l'excelència dels ideals esquerristes i liberals. Desgraciadament no s'ha fet així. Lamentem-ho ben sincerament

L'ARBITRI SOBRE EL VI

No es pas petita la bullanga que s'ha mogut al voltant de la qüestió demanant que l'Ajuntament anul·li de cop i volta l'arbitri sobre el vi. Per poc que es mediti, es veurà clarament tot seguit, com es impossible que l'Ajuntament pugui cedir ni un punt en aquest afer. No creiem que hi hagi cap Ajuntament en tot Espanya, que posat en aquest càs volgués carregar damunt seu la gran responsabilitat que contrauria, donant satisfacció a les previsions d'uns ciutadans que demanen la supressió d'un impost que no els es simpàtic. Perquè la raó es ben clara. Si accedeix a les demandes dels uns, ha d'accedir forçosament a les demandes dels altres, i posats en aquesta pendent, es fàcil de preveure que dinte ben pocs dies no hi hauria un sol ciutadà que pagués una pesseta per atendre les càrregues municipals. Es que hi ha un sol impost que sigui pagat amb gust? Es que no sabem que l'ideal màxim de tothom seria que no s'hagués de pagar mai cap contribució? Però, també sabem, que aixó es impossible mentres i tant no acordem disoldre l'Estat amb tots els organismes que ordenen llurs activitats i ens en torném a viure en coves com a l'edad de pedra.

Si no ens plau l'organització municipal, disolem els Ajuntaments, i aleshores es natural que no haurém de pagar ni arbitris de vi ni de cap classe, però, mentres ens entestem a volguer tenir Ajuntament, no tenim altre remei que haver de pagar amb una forma o altre. Per altre part, caldria que tothom tingués ben present, que un ajuntament no fa el que vol, i per tant no es lliure de substituir un impost per un altre, si no està facultat per la llei Municipal. Sobre legislació municipal no s'ha fet ben res, des de que hi ha la República, sinó que els Ajuntaments continuen regint-se exactament de la

mateixa manera que en temps de la monarquia, i per tant, es temerari exigir que es faci alló que sense contraure una gravíssima responsabilitat no es pot fer. Per exemple: tothom reconeix que es una barbaritat que pagui el mateix arbitri el vi ordinari de taula que, una ampolla da xampany, i no obstant, l'Ajuntament, no pot posar-hi un arbitri diferent, Si un Ajuntament despreocupat, tirés el dret sense encomanar-se a Deu ni al diable, i posés un arbitri de 0'25 o 0'50 per ampolla de xampany, el ciutadà el qual fos exigit el pgment d'aquest arbitri, podria negar-s'hi en rodó, i legalment no es podria exercir cap coacció per obligar-li, i si per un acte de força bruta se l'obligués a pagar, i recorregués davant el tribunal Económic-Administratiu, li seria donada la raó, i l'Ajuntament vindria obligat a desfer l'arbitrarietat comesa.

Hem sentit a dir, que, l'any passat, fou plantejada, ben inutilment, la mateixa qüestió a l'Ajuntament de La Bisbal, el qual la va desestimar en absolut, com ho farien tots els Ajuntaments als quals els hi sigui presentada.

Per part nostra, què mes voldriem que no haver de pagar res! Si algú es veu capàs de treure tots els arbitris i de passada realitzar totes les obres que si ens volem tenir per civilitzats, s'han de fer, per endavant li prometem tota la nostra simpatia i àdhuc el nostre vot en les properes eleccions. Però, aixó si, exigirem el compliment rigorós, de tot el que se'ns prometí. Ara, si l'única cosa que es preté es treure's de sobre un impost que no agrada per carregar el mort a un altre, aixó ja es diferent.

Dintre la República no hi ha categories de ciutadans, Tots som iguals, exactament iguals davant la llei. El dilema doncs es aquest, : o a pagar tots el que la llei mana, o no pagar ningú, absolutament ningú.

JORDI.

Fàbrica de Cotilles de
Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou — — — Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

UNA PREGUNTA:

Que seria de la seva esposa i fills si demà V^tè. faltés?

UNA PÓLISSA DE VIDA. ELS AJUDARIA A FER FRONT ALS MOMENTS DIFÍCILS

DEMANI DETALLS:

LA EQUITATIVA

(FUNLACIÓ ROSILLO)

MADRID
Alcalà 65

BARCELONA
Via Layetana 54

Agent a Banyoles:
L. TREMOLEDA

Telèfon 49

ALVAREZ 12

Necessitat de cultura

El temps present manifesta una de les seves tantes activitats en l'afany de saber que ha invadit tots els estaments socials. Aquest afany de cultura procedeix de la imminent necessitat que té l'home de viure al dia. Els homes madurs que han tingut una instrucció deficient i es preocupen pels diversos aspectes en que es manifesta la vida, són els que més troven a faltar aquest grau de ciència i coneixements que ha de tenir tota persona.

Hi ha — àdhuc entre persones aparentment cultes — un llastimós desconeixement dels principis bàsics de totes les ciències. Atrafegats pels seus negocis, obliden per complert el dedicar uns moments cada dia a la lectura de llibres que en poc temps il·lustrarien el seu esperit i aixemplarien els horitzons de les seves activitats. No saben que un home culte és superior als altres perquè posseeix un cabdal de coneixements que no es pot adquirir amb pesetes, sinó solsament amb un esforç de la voluntat.

Són moltes les raons que ens han de decidir a trencar el glaç de la nostra ignorància amb l'escalf d'una cultura sòlida.

Per curiositat:

El sublim espectacle del cel estrellat. — Com no ens agradaria saber les diverses classes d'astres que el constitueixen, les seves rígidies lleis de moviment, les inverossímils distàncies que els separen de la Terra?.....

Diuen que els professor Piccard pujarà per tercera vegada a l'estratosfera. — On és això? Que hi va a buscar?...

Veiem volar majestuosament grans avions i desconeixem la sensilla teoria del vol.....

Ens parlen de Carlomag, Napoleó, i no podem donar detalls de les seves gestes; de Home, Dant, i desconeixem les seves obres colossals...

I com aquestes infinitat de qüestions que per pura curiositat hauriem de dominar.

Per patriotisme:

La cultura es un dels elements primordials de la civiltzació i aquesta és la que dona idea del

progrés d'una nació. Un poble incult no té dret a la llibertat perquè la seva ignorància impossibilita de governar-se a si mateix. Els pobles més avançats, — Anglaterra, Estats Units, França, Holanda, etc. — són aquells en què el poble, coneixedor per la cultura de la riquesa i possibilitats del seu país, ajuda als bons governs amb sacrificis pel bé comú; cada ciutadà treu el màxim rendiment de les activitats que li són encomanades i ambdues coses porten la nació pels camins de la prosperitat.

Per amor propi:

No volem donar proves d'ignorància quan en una conversa es tracta d'un tema desconegut per nosaltres; ens avergonyeix i és molt natural. — Quan més agradable no és, en lloc de pendre part passiva i resrevada en la discussió, poder contradir les concepcions errònies que pugui exposar el nostre company? Solsament amb cultura aixó s'aconsegueix.

Per dignitat:

Si representem quelcom en la societat; si tenim una fortuna o negoci que ens fa relacionar amb persones ben instruides, tenim obligació, ja que ostentem la representació d'altres ciutadans o ocupem un lloc de privilegi, de posseir un grau de cultura extens.

Es, doncs, evident la necessitat de cultura. — Com aconseguir-la? Llegint, llegint molt, però ordenadament. Per alguns la única font de cultura és el diari on, a més de les noves del dia, els articulistes — polítics, científics, literaris, socials, — desenrotllen temes diversos que augmenten els seus coneixements. El mal està però, que en aquets articles — científics per exemple — no es segueix mètode no s'exposa una qüestió des del començament fins a l'acabament, sinó solsament en alguns dels seus aspectes, i aixó fa que l'individu que llegeix aquets articles té només una vaga i fonedissa idea del que es tracta, quan el més profitós seria que en tingués els fonaments més principals.

Llegim llibres. Escullim-los bé. Treiem-ne apunts. Llegir sense escriure es gairebé perdre el temps. Un resum fet per nosaltres mateixos el podem portar sempre a sobre i llegir-lo repetides vegades; com que és fet amb el nostre estil, l'assimilarem amb facilitat, cosa que no conseguirem llegint superficialment en el llibre. L'escriure implica — además — atenció i desenrotlla l'habilitat de saber separar el més important.

Freqüentem també la Biblioteca. Allà s'hi trova, de totes les ciències i activitats humanes, una considerable quantitat de volums de totes menes — extensos i simplificats, senzills i difícils — que han d'esdevenir la font de riquesa intel·lectual de la nostra ciutat.

Quan haguem conseguit aquest grau de cultura en que s'insisteix, tindrem noble orgull de nosaltres mateixos, desapareixeràn les rancúnies i mires personals, tindrem un punt de vista més elevat de les qüestions i abandonarem les que siguin baixes i indignes per entussiasmar-nos per les nobles i invariables. — M. T. D.

L'hora del jovent

A RUTA, Rossend Llates diu aquestes paraules oportunes:

«Dins la nostra autonomia jove, les nostres joventuts tenen un paper molt important i molt difícil a jugar. Cal que obtinguin a còpia d'esforços que, a mesura que ells creixen en anys, creixin paral·lelament les llibertats de la nostra terra.

La tasca és difícil; per això mateix, temptadora per als cors joves. No sabríem imaginar-nos-els amants de les solucions còmodes i de les situacions fàcils. I tingueu present que entenem per situació fàcil i solució còmoda anar darrera d'una prebenda fent, de passada, els gegants. Necessitem gent decidida, si cal heroica. Però també gent intel·ligent i honesta. Quant als assalariats i aspirants a ésser-ho, no hi creiem ni tampoc no ens interessem.

Nosaltres fem apel·lació a aquella empenya dels anys novells i aquell daler d'emprendre coses sense preocupació per llur resultat immediat. És per aquesta raó que la joventut és l'edat més política de l'home; perquè és quan encara es permet el luxe de pensar en gran.

Ja sabem que no falta qui conserva aquest cor i aquest esperit tota la vida. Per

a ell totes les nostres lloances. Però si mirem el conjunt, que fa la llei, ens trobem que, a mesura que avancen els anys s'apil·lo ten els compromisos, l'home perd aquella visió clara, de conjunt, i es refugia dintre el seu jo o les seves conveniències personals, els uns de grat els altres per força. Si no pugessin darrera seu promocions joves, veuríem com la política d'un país aniria caient de tó d'una manera progressiva.

I cal que aquestes veritats estiguin dins el pensament dels joves, ara més que mai, perquè l'autonomia com totes les llibertats, és un arma de dos tallants i, a la vegada que obre perspectives als cors nobles, també dona facilitats als esperits poqueta cosa i els aprofitadors de tota mena.

Mai la joventut no havia tingut tanta missió; tampoc tantes temptacions. D'una banda les sol·licita el deure; de l'altra l'irreflexió i l'esperit de petit guany, el jaç del parasitisme.

I només un profund amor a Catalunya pot apartar els cors juvenívols dels trencacolls dels èxits personals, egoistes i d'aquels èxits modestos quant a la quantitat del guany; però nocius i terribles per tal com rebaixen el to dels nostres costums polítics i posen en perill la grandesa de la Pàtria».

Cafès del Brasil

Bracafé

El millor. - El més aromàtic. - El de més rendiment. - Podeu adquirir-lo al

Forn de Sant Jordi

Pastisseria. - Queviures.

XOCOLATES TORRAS

els més exquisits. - PLAÇA TURERS, 9.

FABRICANTS!!

Si teniu una màquina averiada recordeu Taller Mecànic

PROPIETARIS!!

Al fer l'obra de vostres cases recordeu Taller d'Obres

de **J. Geli Perpinyà**

Pi i Margall, 30

BANYOLES

Creació del Comitè Català d'amics d'Andorra

L'ocupació d'Andorra per forces franceses ha causat a Catalunya una fonda i penosa impressió. La identitat de raça i de llengua, la comunitat geogràfica i el veïnatge uneixen els dos pobles de manera tan íntima que compartim alhora els sentiments que inspiren les circumstàncies adverses o venturoses de les vides d'amdòs pobles. En aquest moment, doncs, en què les forces franceses ocupen Andorra ens cal fer present la més càlida i fervent simpatia dels catalans a aquests altres homes pireneics amb els quals ens sentim íntimament i indestructiblement units pels lligams sagrats de la llengua i la sang.

I més viva encara és la simpatia per nosaltres que aspirem a l'alliberament nacional de Catalunya, pel fet que Andorra és avui l'únic territori de la nacionalitat catalana que ha mantingut la seva independència a través de les vicissituds de la història. No posseeix Catalunya cap títol jurídic que li permeti intervenir en la vida política interior d'Andorra, ni sent cobejança de cap mena sobre el seu territori. Per contra creiem que els destins d'Andorra han d'ésser regits pels mateixos andorrans i les institucions de govern que preveu llur consuetudinària constitució.

I ens plauria que aquestes institucions asseguressin per elles mateixes un bon govern d'Andorra, just, honest i lliure d'influències estranyes sense que mai les discòrdies internes no poguessin constituir un pretext aprofitat per a intervencions alienes, ni una desigualtat en l'exercici dels poders de cadascun dels dos copríceps devingués un portell a través del qual poguessin ésser exercides tals intervencions damunt la sobirania andorrana.

No podem intervenir a Andorra, però els catalans podem fer ofrena als andorrans de l'exemple de Catalunya: dividits caiguérem sota la influència forastera —la més perillosa sempre per a tot poble— i units avui per un comú ideal de recobriment nacional veiem com aquella va cedint als drets del nostre poble.

A part de les qüestions d'ordre interior, els catalans ens cal expressar, en l'aspecte internacio-

nal del problema, un fermíssim desig nostre en aquests moments difícils que travessen els andorrans; que Andorra mantingui la seva personalitat, les seves fronteres i la seva independència efectiva, lliure de tota ingerència estranya, francesa o espanyola.

Com a catalans nacionalment identificats amb els andorrans, hem de fer sentir pertot la nostra veu per expressar d'una manera clara i enèrgica el profund disgust que ha causat a Catalunya l'ocupació d'Andorra per forces no estrictament pròpies dels copríceps, sinó pertanyents a la República Francesa. El respecte a l'independència d'Andorra exigeix no tan sols la retirada d'aquestes forces, sinó que si l'ocupació fou precedida de maniobres que la feren possible, vagi ara seguida llur retirada d'una esmena absoluta de tals procediments que comporti l'acabament de tot maneig que tendeixi a crear o aprofitar pretextos per a fer sentir la influència d'una potència estrangera damunt el lliure determini de la voluntat d'Andorra.

Pel Comitè Català d'Amics d'Andorra: Joan Soler i Pla, Pau Romeva, Miquel Coll i Alentorn, Josep Carbonell, J. V. Foix, J. M. Batista i Roca, Pau Vila, Josep Riera i Puntí, Joan Estelrich.

Aquest Comitè demana la tramesa d'adhesions i testimonis de simpatia a Andorra a nom del Comitè Català d'Amics d'Andorra, Corts Catalanes, 592, pral. Barcelona.

J. M. BATISTA I ROCA

Barcelona, 31 d'Agost de 1933.

11 de Setembre de 1714

Demà serà festa nacional a Catalunya. Com cada any, seràn retuts a Barcelona davant el monument a Rafel de Casanova per les Autoritats més altes i per tot el poble català, els honors que es mereixen aquells braus catalans que saberen morir heroïcament en defensa de la llibertat de la nostra terra. Els que no hi podem assistir corporalment, cal que hi tinguem l'adhesió espiritual mes fervorosa.

Dediquem a aquells martirs catalans un recòrd de pietat i amor, tot renovant el jurament de fidelitat a la gloriosa bandera barrada, i fent-nos el ferm proposit, de treballar i lluitar incansablement i per damunt de tot per la grandesa i llibertat plena de la nostra pàtria catalana.

Honor i Gloria als Herois i Màrtirs de 1714!

Perruqueria per a Senyores

Josep S. Melció

Permanent. - Ondulats. - Tintures. - Massatges. - Manicura. - Celles, etc.

SALO DE BELLESA
Mercadal, 14 BANYOLES

El Setge de 1714

Demà farà ja 219 anys que la ciutat de Barcelona va retre el seu darrer baluart a les tropes de Felip V, comanades per Berwisk, i que Catalunya perdè amb ell totes les seves llibertats.

Data memorabl la del 11 de Setembre de 1714, que si bé les conseqüències funestes que ella tingué, és més memorable encara pel gran exemple d'amor que en vers la seva pàtria donaren els braus defensors de la setjada ciutat.

A mils i a mils eren les bombes que l'exèrcit Castellà-Francès enviaba cada dia d'amunt d'ells; més fou neccsari que la fam i la pesta s'hi unissin per a fer defallir aquells heròics que lluitaven per la més sagrada de les causes: La llibertat d'un poble.

Aplegats sota la bandera de Santa Eulàlia, per la veu de la campana de Sant Honorat que al combat els cridava, combatien tots, sense distinció de sexe, classes i matissos, en defensa de llurs furs que perillaven.

Quin espectacle més commovedor el d'un poble que mor en defensa pròpia! Es una pàtria que trontolla, que amenaça caure i que els seus fills aguanten amb la sang de llus venes.

Commemorem dons dignament aquesta plana d'or de la nostra història. Exalcem la memòria d'aquets nostres passats que sacrificaren valentment llurs vides per deixar a nosaltres les lleis que ells havien hereditat dels seus avis. Que la bandera catalana i sols la catalana onegi demà en tots els balcons i balustrades. Demostrem que dues centúries no han pas apagat en nosaltres la veu de la campana de Sant Honorat, que ressona encara dins nostre, que és la veu de la nostra terra i que no apagaran mai ni el temps ni l'opressió.

I ara, amics lectors, us voldria parlar llargament; us voldria dir que no oblideu mai que a nosaltres ens toca acabar la gran obra que tot just tenim començada; que no ens espantin els obstacles que s'han de vèncer; que no ens acovardim davant les muntanyes més altes que calgui passar. Recordem-nos que som catalans i que ens hem de èr dignes successors dels que moriren l'any 1714.

Que la ploma del poeta pugui dir demà de nosaltres, el que diu ara dels nostres avis:

Al fossar de les moreres
no s'hi enterra cap traïdor;
fins perdent nostres banderes,
serà l'urna de l'honor.

L. T. C.

Forn de Pa de Càn "Bera"

Tomás Badia

Servei a domicili

Despatx: Turers, 17 i Plaça República, 2 BANYOLES
Dipòsit de llevadura premsada marca DANUBIO
Carrer Mossén, Cinto Verdaguer, 17

DE TOTS COLARS

«El Banyolí» seguint la seva tàctica, va fent el sord per tot allò que no li convé. Nosaltres hem respost sempre les seves preguntes, en canvi, ells, no han volgut—llegeixi's pogut, contestar mai les nostres. Per el cas que els hi hagués passat per al, els repetim l'oferta del número anterior. Estem a la seva disposició per entaular polèmica sobre el següent tema: «Es moral, es honest, es patriòtic que un partit com la Lliga Regionalista, que vol ésser catalanista, pacti aliances electorals amb la Unió Patriòtica.

Si persistiu en el silenci, haurém de concloure que, o be no sou catalanistes o no sabeu defensar-vos. Tant interessant com seria en aquets moments una discussió sobre aquest punt.

* *

Un bon amic nostre, ens ha manifestat que, un dia d'aquesta setmana, va sorprendre per pura casualitat, una conversa mantinguda entre un sacerdot i un ex-regidor de la dictadura, gran electorer, en el moment que parlaven de les futures eleccions municipals. L'ex-regidor deia: Les eleccions es presenten bé, cregui, — el sacerdot ho veia molt malament i l'altre procuraba animar-lo i si continua la

fressa que s'ha armat ara demanant que no es pagui l'impost sobre el vi, encara s'acabarà d'adobar. Que succeeixin aquestes coses, a nosaltres ens va molt bé.

Asegurém que aixó no es cap fantasia, sinó rigorosament cert, i hem volgut fer-ho públic; perquè ho conegui qui ho ha de conèixer i sàpiga com son valorades determinades actituds. Naturalment que tothom es ben lliure de pendra-ho en consideració o nó.

* *

Les eleccions per elegir els vocals del Tribunal de Garanties, constituïren un triomf dels ridicals i dels agraris de Gil Robles i Martinez de Velasco. «L'Opinó», qualificaba les jornades de Diumenge passat de «jornada desgraciada per la República», potser el qualificatiu es exegerat, però, si que ens sembla que aixó vol dir, que ha arribat l'hora de que tots els republicans sincers, comencém a pensar seriosament, si hem de continuar fent tabola, o bé, es fa imprescindible el començar a posar seny.

Cada ú que es posi la mà al pit i que contesti segons el que li dicti la seva consciencia republicana.

Casa BRUFAU

CAMISES, PIJAMES A MIDA

Esmerat tall. :: :: Preus reduïts.

Plaça Turers BANYOLES

SPORTS

Avui al Camp de les Pedreres tindrà lloc un interessant partit de fut-bol entre els primers equips del F. C. Banyoles i del C. E. Malgrat campió amateur de la província de Girona.

No cal que remarquem la importància d'aquest partit, ja que servirà per a fer un recompte de forces, i ens donarà a conèixer les possibilitats que té el F. C. Banyoles de quedar ben classificat en el prop-vinent Campionat. Esperem que aquesta tarda al Camp de les Pedreres es veurà plè d'una gèrnació entusiasta que animarà als nostres jugadors en les incidències d'aquest difícil partit.

INFORMACIÓ LOCAL

Els joves esposos Francesc Callís i Francesca Prat s'han vist per primera vegada pares d'un bonic nen.

La més coral enhorabona a tota la familia, i especialment als estimats amics Francesc i Miquel Callís, pare i avi respectivament del nou nat.

* *

Començada la temporada de cinema, en el número vinent tornarem a reprendre les crítiques cinematogràfiques a càrrec del nostre company Clavell.

■

L'amic Miquel Mas, ha hagut de sufrir una delicada operació quirúrgica, la qual ha estat portada a cap molt feliçment.

Ens congratulém que hagi estat així i que ben aviat es trobi completament restablert.

Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES: A GIRONA:

Tots els Dimarts.

Els demés dies.

Alvarez 10, segón.

S. Francisco 12, primer.

Auvi i demà faran una excursió a les bellisimes valls d'Andorra, una bona colla de Banyolins. Els desitgem un bon viatge i els preguém que trasmetin als andorrans totes les nostres simpaties.

* *

Demà contrauràn matrimoni la bella senyoreta Carme Planes amb el simpàtic jove i estimat amic nostre Joan Tarrades.

Els desitgem tota mena felicitats en el nou estat i trasmetem a llurs families la nostra enhorabona.

■

Amb el naixement d'una formosa nena s'ha vist augmentada la llar dels esposos Joaquim Gratacós i Rafela Massenella,

A tota la familia la nostra felicitació, especialment al pare i mol apreciat amic Joaquim Gratacós

* *

Preguém a tots els amics que ens tenen enviats articles, ens disculpin si no els veuen publicats. Ho farem al número pròxim, per no haver estat possible avui per excés d'original.

Perruqueria per a Senyores DE RAMON PERAFERRER Permanent Eugéne

SILLONS AMERICANS. - SECATGE SILENCIOS. - LOCIONS DEL PAIS I ESTRANGERES. - TINTURES INSTANTANEEES I PROGRESSIVES. - TOT EL QUE AFECTA AL RAM DE PERRUQUERIA.

Carrer Major, núm 2

BANYOLES

Impremta i Encuadernació LA BANYOLINA, Plaça de la Font 5

POLI CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE

Elisseo Jubert Malalties de les criatures — —

— — Malalties del cor i pulmons

Joaquim Jubert Malalties de la pell i de les cames-Cirurgia infantil - Cirurgia ortopèdica (dels ossos).**Joan Jubert** Malalties de l'aparell digestiu (païdor budells, etc.) i de la nutrició. — —

Plaça de la República (del Vi) 7, prals. Telèf. 205 GIRONA

“Hotel Flora”

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya.

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans**GRAN CONFORT**Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.
Taxis per a excursions — (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

Casa PUIIG (a) DAMAS
Carrer Gran,
Núm. 14

NOVETATS PER A LISTIU

Noves teles - Noves creacions - Noves fantasies**Sedes i Llanes per a vestits i abrics**

FLAMISOL, PLISEMATS RIBULDINGUES, CRESPONS, ESTAMPATS de SEDA i COTÓ

CAMISERIA I CORBATERIA Tot sobressurt per la seva distinció, qualitat i conveniència.

Secció especial de CONFECCIONS per a Senyora**Hotel MODERN** de JOAQUIM JOVER**COMPLETAMENT REFORMAT**

Calefacció Central - Servei a la Carta - Espaioses habitacions amb aigua corrent

Carrer de l'Hospital, nùms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

“ D I L M E R ”**El modern neteja Metalls****Sense Líquids****Sense Pastes****Sense Polvos****COTÓ « D I L M E R »**

Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada

Villarroell, 195

Telèfon 74100

BARCELONA